

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 170 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в насажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє.

Рекламації неопечатані в вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Внутрішнє положенє.

(+) Коли після упадку бар. Бека, котрий часто в найскрутнішій положеню умів собі дати раду, обняв керму правительства міністер-президент бар. Бінерт, станувши на чолі урядничого міністерства, споглядали всі з великою зневірою, чи зуміє новий керманіч довершити вложені на него задачі. Зневіра зросла ще більше, коли соціал-демократи проголосили бар. Бінерта простим орудієм христ. суспільників і явно виповіли ему війну. Одначе виявило ся, що та зневіра була зовсім безосновна, а доказом сего станула передріздвяна сесія держ. ради, що тривала від 26. листопада до 19. грудня включно. Кабінет бар. Бінерта видержав побідно три великі проби его справности і сили і міг з піднесеним духом розпочати різдвяне святкованє. То, що бар. Бек міг досягнути нераз по довгих пересправах і за ціну великих нераз уступок національних, політичних або народогосподарских, повело ся бар. Бінертові в кількох останніх днях довершити. Правда, що й се не відбуло ся без клопоту і без певних трудностей. Ухваленє бюджет. провізорії завдячує бар. Бінерт соціал-демократам.

Матеріяли до історії буковинської Русі.

(Дальше).

Се написав Воробкевич по першій засіданю виділу «Русской Бесіди». Дуже влучно відповів на се Воробкевичови

О. Барвінський — дня 2. марта 1869.

«В вашій буковинській Русі почала ся та сама історія з житєм духовим народу руського, що була у нас від 1861. р. почавши. Було то тільки інстинктивне „Herumtappen“ — всі чогось хотіли, а мало хто знав — чого? Наконєць проявили ся люде з самовіжею і почали торувати дорогу. Люде темні почали ставити перепони, виробила ся в консервативістів якась туманна опозиція. Стан отже теперішнього житя нашого дійшов до того, що молода партія стала з самовіжею прямувати до ціли певною дорогою, а друга часть світїєй пліснїєй зводить ся на нінащо (Матиця, Ставропігія etc.) Так то і у вас буде, — виробить ся партія з самовіжею і як ся партія перемаже обскурантів, тоді спасла ся Русь буковинська, інакше дождати ме кращого часу.¹⁾

Але покищо обскуранти взяли верх, через що Ізидор Воробкевич, вибраний до першого виділу, виступив з него хоч у товаристві лишивсь. Дивував ся сему его брат Григорій у Львові і радив ему виступити зовсім із сего товариства, котре уважав «передчасною і силоміць народженою дитиною, якимсь безкорисним прогнуніаментом против

отже як раз сему сторонництву, котре спершу виповіло ему було як найострішшу боротьбу. Полагоду повновласного закона що до торгових договорів досягнуло правительство лише тим способом, що згодило ся на значне вкороченє речинця (на 3 місяці его правосильности) а крім того міністер-президент приневолений був, помагати собі в сій справі погрозою відроченя і можливою розв'язав держ. ради.

При всім тим однак сей закон ухвалено лише одним голосом більшости. Намаганя, щоби одну часть хліборобників спонукати до виходу з селі, лише вчасти дописали. Більшість їх навіть серед того трудного положеня остала вірною хліборобській справі. Найгладше пішло правительству з предлогою в справі прилуки Босни. Коли не зважати на способи, якими правительство досягнуло сї триумфи, то всеж таки признати треба, що оно здобуло важні успіхи, яких не міг досягнути бар. Бек.

А треба очевидно мати все на тямці, що всі три закони ухвалено більшостю двох третин. Вправді, як уже зазначено, ся більшість при ухваленю повновласного закона дав лише оден голос, але пок. гр. Таффе при подібнім висліді голосованя заявив, що ему ніколи біль-

ше не треба як одного голосу більшости, і з тим правив в Австрії 14 літ. Для чогож би бар. Бінерт мав більше вимагати.

Мимо тих побід і триумфів урядничого міністерства треба признати, що положенє і правительства і держ. ради в зовсім невідраднє. «Народний парламент» причинив ся головно до поваленя парламентарного міністерства, бо не хотів ему ухвалити згаданих в горі державних конечностей, одначе з легким серцем повитав урядничє міністерство, а коли почав ему робити труднощі і перепони, змяк зараз під загрозою відроченя і можливого розв'язаня. Під таким напором уміли народні представники погодити державні конечности з конечностю побираня диет і задержаня на дальшіє мандатів посольских. Що на тім не зискала повага і незалежність «народного парламенту», на се не треба тратити багато слів, бо правительство зрозуміло, де в Ахіллова пята народного парламенту. А повага его ще тим більше упала, що за для личних амбіцій і незгоди не вспів народний парламент здобути ся на парламентарний кабінет і зовсім погодив ся з урядничим міністерством, котрому призволив всі его домаганя.

Одначе крім того в парламентарних

Румунів¹⁾ але Ізидор не виступив, хоч зазнав неприемности.²⁾ Держала его при товаристві, здаєть ся, найбільше надія на літературну часопись «Буковинская Зоря», хоч Барвінський завчасу виворожив їй лиху долю, що коли єї буде редагувати «Іванъ Авксентієвичъ Глѣбовицкій», то она не має будучини і піде за небіщиком «Бояном» і «Страхопудом» до Гадеса.³⁾

Так справді і стало ся. Та «Зоря» зацьвітала аж в лютім 1870., видавав єї Глѣбовицкій (москвофіл) і она по 16 нумерах згасла.

Цікава була ся часопись хіба тим, що досить рішучо виступила проти Волохів (промова Із. Мартиновича на зборах Бесіди, его-ж «Историческіє свидѣтельства о древнѣйшихъ владѣтеляхъ и жителейъ Буковины и Молдавіи» та деякі молдавські і волоські грамоти); Григорій Купчанко, тоді ученик 8. гімназіи, подав тут деякий етнографічний матеріал (піснї, опис весіля); Антін Петрушевич подав свою студию про радовецьке єпископство, але жадна з тих праць, ні Мартиновича, ні Купчанка, ні Петрушевича, не доведена до кінця, бо «Зоря» перестала виходити. З тої причини не докінченє тут і оповіданє Воробкевича «Суджена», друкованє під псевдонімом Іван Іванів звід Кіцмана. Воробкевич помістив у «Зорі» найбільше своїх поезій і справді по народному, о скільки не «поправив» їх пресловутій редактор. З иньших буков. поетів, тільки перший голова Рускої Бесіди і взагалі

голова всеї тодішньої бук. Русі, Василь Продан, помістив два свої престрашенні «стишїлища»: На розлуку єї собі сьдомчї Жарь углей (Сравненіє сь человекомъ) котрі помислом, виконанєм і найвними поясненями про все иньше свідчать, тільки не про те, щоб у їх автора була хоч одробина поетичного таланту. А вже що до мови, вона така погана (ніби церковна, ніби російська), що можна нагороду дати тому, хтоб таке «язичє» міг придумати.

Зійшли ся, як бачимо, в «Буковинській Зорі» ріжні люде, та верх мали москвофіли ріжних відтінків, з котрих кождий писав иньшим, своїм «руським» язиком:!

Змучивши ся таким видавництвом, «Русская Бесіда» три роки не видавала нічого, поки спромогла ся на маленький календар на р. 1874., в котрім знову стілько було цїєного, що історична студія Із. Мартиновича про село Шипинці, бо «красну літературу» заступав Гр. Купчанко зі своїми «Расказами флейтра Войтовича», ніби гуморескою... Але не сягаймо за скоро наперед!

Подивім ся, як на се товариство дивили «живі» люде. Федькович не записав ся до него, се ему признати треба, що був рішучим націоналом і не подав ся ніколи на ніякі компроміси з москвофілами. Із. Воробкевич був уже більше уступчивий; хоч і боронив народної мови, але доволітні слабости дома, велика праця у школах і нарешті не свої люде у «Рускій Бесіді» ве додавали ему охоти займати ся товариством ревнїше.

Упадок «Буков. Зорі» також его знесохтив.

(Дальше буде).

¹⁾ Тамже, ч. 183.

²⁾ Тамже, ч. 185.

³⁾ Тамже, ч. 211.

¹⁾ Руслан 1908, ч. 182.

сторонництвах в часі останньої сесії а іменно наслідком ухвалення згаданих законів послідували важні переміни. Narodní Klub český, зложений з таким трудом з почином нової держ. ради розбився. Католицькі народовці чеські голосували за держ. конечностями, не хотючи розбити держ. ради а се голосоване було заявою їх виступленя з «Народного клубу». Гепер они злучилися з христ. сусп. Словінцями зєдиненими в „Південно-слав. Союзі“, а до сего союзу прилучилося також 5 наших москвофілів і тим способом зложився «Центр», що числить 58 послів. Таке поважне число послів зєдинене в однім союзі не може остати без впливу на взаємини парламентарних сторонництв і з нашого народного становища можемо лише жалувати, що до сего союзу війшли москвофіли а не наш руский клуб, котрий був би тим способом здобув собі поважне значінє в парламенті. Одне до справ руского клубу і єго становища в держ. раді повернемо ще иншим разом а тепер хочемо ще задержати ся над задачею теперішнього кабінету.

Якнебудь кабінет бар. Бінерта може виказати ся наведеними в горі успіхами осягненими в так короткім часі, всеж таки єго керманіч приневолений над тим призадумати ся, що в поважній хвилі може відмовити єму послуку сей апарат, котрим він доси кермував щасливо. Останні вісти розголосили, що бар. Бінерт признає неможливість довшої тривкості такого тимчасового урядничого міністерства і думає про се, що би заступити єго сталим міністерством урядничим, а тим способом зискати на повазі і значіню та рівновартности супроти угорского кабінету для переведеня важних дальших задач, а іменно військової угоди, банкової справи і инших держ. конечностей, яких рішенє не дасть ся довго відкладати з огляду на поважне міжнародне положенє.

Приймаючи з рук монарха д. 15. грудня керму правительства, одержав бар. Бінерт при тім також порученє, що би старав ся також парламентарні сторонництва втягнути до діяльної участі в правительстві. При иншій нагоді зазначили ми, які перепони висунули зараз Німці проти намірених бар. Бінертом пересправ. Німцям розходить ся іменно о те, що би не допустити до парламентарного кабінету, бо їм найвигіднійше з урядничим міністерством. Отже коли міністер-президент бар. Бінерт схоче сповнити порученє вложено на него Коронаю, то передовсім повинен усунути сі перепони, які кладуть здійсненю парламентаризації міністерства Німці. Міністер-президент повинен положити кінець протизаконному виключуваню чеської мови з судів в німецьких областях Чех. В програмовій річи, виголошеній дня 25. листопада, заявив бар. Бінерт, що як для себе правительство кладе засаду найстрогійшої законности, так само буде вимагати і від горожан, що би закони були для них найвисшим мірилом діяльності державних властей, а до таких причисляє передовсім суди. В судах повинні отже обовязувати держ. закони і їх постанови, а не воля голови німецької Народної Ради. Те-

пер отже повинен в дійности перевести бар. Бінерт сю засаду найстрогійшої законности, наколи хоче, що би переговори в справі спарляментаризованя міністерства довели до якогось успішного висліду, инакше бо годі суде присудити єму Чехів для парламентарного кабінету, а кабінет без участі Чехів є прямо немыслимий.

А так само не може бар. Бінерт сподівати ся, що би урядничим кабінетом надовший час міг одурувати і полагджвати важні справи без участі парламентарної. Мимо згаданих успіхів, бар. Бінерт таки певно переконаний, що годі в будучині спускати ся на щастє з наглими внесеннями, а також социал-демократи, котрі стали в тяжкій пригоді допомочи правительству, можуть в критичній хвилі відказати своєї помочи.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Різдвяна перерва в обрадах держ. ради сим разом доволі коротка. Сегодня (в понеділок) збирає ся правця палата вельмож, що би застановити ся перед засіданєм повної палати над тактикою і головно буде радити про військове питанє. Ві второк 29. с. м. палата вельмож ухвалить бюджет, провізорию в 2 і 3 читаню і торгозо політичний закон повновласний та деякі инші дрібні предлоги. Бар. Бінерт покористує ся сим засіданєм, що би собі запевнити піддержку в справах військових, а можна сподівати ся, що всі групи будуть поступати однодушно в тих справах.

В справі парламентаризації міністерства подає христ сусп. «Korr. Austria» з пера визначного посла вельми цікаві замітки: «Австрия потребує кріпкого становища, себ то кріпкого парламенту і при тім кріпкого правительства, що би пособляли монарсі в керманю держ. справами, а на всякий случай парламент і правительство повинні тут мати рівний вплив, як сі чинники в Угорщині. Міжнародне положенє вимагає кріпкого проводу нашої загран. політики, котра повинна мати сильну опору в однодушнім в справі прилуки Босни парламенті Др. Векерле вернув без бажаних ним для своєї новорічної промови добутків. Бар. Бінерт в почутю своєю обовязку заздальгидь запобіг довершеню угоди без австр. парламенту і правительства. Держ. рада ніколз не згодить ся на примусове малярченє Угорщини. Сильне правительство і парламент в Австрії не видасть малярским загорільцям армії, удержуваної головно коштом Австрії а Корона може тільки одобрити сі змаганя в династичнім і загально державнім інтересі Розділу банку не хотять навіть розумні Маляри, а звязувана з банковою справою злука сторонництв угорских є чистою лише угорскою справою, отже зовсім хибні є вісти, начеб того бажала Корона.

Ся злука сторонництв обчислена лише на час розправи про виборчу реформу і конечні наслідком того нові вибори, а угорский сойм бажав би тоді ще більше верховодити Австриєю і Коронаю як тепер. Коли Угорщина намагає ся тим способом скріпити своє становище, то Австрия повинна старати ся удержати рівновагу супроти сеї верховлади малярської і в тій цілі конечне спарляментаризованє міністерства бар. Бінерта. Оно повинно злучити ся тіснійшими звязами в січні

з парламентом, наколи схоче оперти ся малярській перевазі. Також порозумінє між Німцями і Чехами може лиш тоді удати ся, наколи се порозумінє буде йти рука в руку з парламентаризованєм міністерства. Тепер ся одна справа станула на дневній черзі.

В Угорщині бачилиб се радо, що би керму австр. правительства обняв фінансіст (губернатор австро-угор. банку др. Білінський), але тут не можемо зрозуміти, для чого теперішній губернатор банку мав би стати міністром-президентом, що би зробити там місце новому малярскому губернаторови.

Проти злуки угорских сторонництв повинна в держ. раді стати коаліція при рівночаснім зближеню христ. суспільників з німецькими поступовцями, а форма до того найде ся. Парляментаризация міністерства потрібна також для довершеня задач парламенту — суспільної безпеки і удержавленя залізниць, а передовсім для поступової реформи регуляміню. Огсі справи вимагають зєдиненя парламент. сил, а виразом того скупленя сил буде коаліційне міністерство і задлятого переговори в сій справі по новім році повинні почати ся, поки не доведуть до доброго висліду.

Заграниця.

В думі міністер Ізвольский виголосив минушої п'ятниці при вельми значній участі послів і дипломатів та в прияві всего міністерства давно виждану і кілька раз відрочувану промову про заграничну політику. Розпочав її оглядом політ. положеня на далекім Сході. Американсько-япаньска умова є новим бажаним звеном в ряді договорів для удержаня status quo на берегах Великого Океану, обезпеккою свободи міжнародної торгівлі і ненарушимости та независимости Хін. Міністер запевняє, що се не доведе до заколоту Росия не наміряє нарушувати цілости і независимости Персії або мішати ся в єї внутр. справи, хоч бажає там сталого політичного і суспільного ладу. Сі засади є підставою умови Росії з Англією, а обі держави поступають однодушно і готові кожної хвилі помагати Персії і давати їй щирі ради. Англьо-росийска умова витворила приязні взаємини і довіре між обома державами та ож в инших справах. Доказом сего балканьскі справи.

З вдоволенєм зазначає міністер, що єго змаганям удало ся скріпити союз з Францією, а обі держави йдуть згідно в усіх справах світової політики. Се не спияє Росії удержувати приязні взаємини з иншими державами і прилучити ся до становища кн. Більова, бо політика Росії не звернена проти Німеччини а між обома сими державами є приязні взаємини. Ізвольский потверджує заяву кн. Більова, що між Росією і Англією нема ані явних ані тайних договорів вимірених проти Німеччини.

Найнвійше зближенє між Росією а Італією є природним наслідком спільних інтересів обох держав в удержаню status quo на Балкані як і політ. і народно-господарської независимости балканьских держав. Ся однодушність виявила ся в справі балканьської залізниці, коли Італія і Росия виступили за залізницею до Адрийского моря. Се зближенє обох держав має велику вартість і причинить ся до мирної і справедливої полагоди важних справ, які тепер на черзі. Змагаючи до сеї умови мав міністер се пересвідченє, що Росия потребує мирного скупленя, але не може покинути велико-державної ролі. Останні роки доказали, що Росия є важ-

ним чинником рівноваги, а хочби хвилеве знесилєнє Росії не сприяє мирови. Особливо знесилєнє Росії небезпечно булоб для славянських племен і їх держав. Загальна бачність російської суспільности на діяльність російської дипломатії що до македонських реформ показує, що суспільність не забула традицій Росії.

В Туреччині липцеві події змінили політ. положенє на Балкані. Заведено там конституцію, котра признає рівноправність християн з музулманами. Відомо, яке російське правительство заняло становище супроти сих подій. На півострові балканьскім укладають ся відносини користно. Се перший случай в історії, що Росія в своїм поступованю супроти подій в Туреччині може числити на згоду навіть сих держав, котрі доси були неприхильні і недовірчиві Росії.

Прилука Босни і проголошенє незалежності Болгарії викликали зрозуміле впрочім роздратованє в Росії, Сербії і Чорногорі. В рос. суспільности відізвали ся голоси з домаганєм протесту проти прилуки, а основою оцінки діяльності правительства прийнято не конкретні події, але всякі легендарні вісти. Хто від міністра вимагає різкого протесту проти прилуки, сей очевидно думає, що рос. міністер загр. справ може ділати незалежно від певного політ. наслідства і зобовязань прийнятих на себе давнійше. Але так на жаль не єсть.

Завісу, якою минувшина була закрита, трохи відхилено чужою недискрецією, але міністер не може заперечити автентичности оповіщених документів пештеньської конвенції з 1877 і берлінської заяви з 1878 р.

Суд про сі події належить до історії, а міністер приневолений числити ся з рядом пізнійших умов дипломатичних, з котрих деякі втратили правосильність, а інші ще вьжуть свободу рос. дипломатії. В таких условинах протест був бидовів Росію до небезпечних наслідків, бо условинами протесту є або юридичні права або замір ужити насиля. Юридичні підстави протесту були би на основі сказаного вельми хиткі, а сей протест заострия би відносини до Австрії а навіть викликав би був дійсну борбу. А оголошенє протесту, коли нема сили єго поперти оружем в руках, було би найбільшою

політ. хибою. На се міністер не згодив ся.

Але хоч Росія не має юрид. прав, щоби сама могла запротестувати, то має право а навіть обовязок вказати на сей межинародний акт, котрий опреділяє положенє Босни т. є берлінсь. догов. Хоч він знищив половину вислідів здобутих Росією в користь славян. народів, то она не нарушувала єго 30 літ. Кближ тепер одна з держав рішила ся змінити некорисний для неї артикул берлін. договору а Росія не може сему перешкодити, то на сю державу спадає моральний обовязок вказати інші артикули сего договору, котрі є некорисні і важні для Росії, а особливо для балкан. держав і для Туреччини.

Спосіб поставленя справи Росією, до котрого прилучила ся більшість держав, наводить на гадку конференції. Ся гадка походить від Туреччини пошкодованої безпосередно. Конференція потрібна тим всім, для котрих право стоїть висше всякого факту. Треба берегти засади, що без згоди держав, котрі підписали догов. не може він бути змінений. Росія може числити на згоду всіх держав а бодай їх більшости. Росія притім не заняла становища неприхильного Австрії, а ту саму гадку висловив Титоні.

Відтак подав міністер зміст окружної ноти останної до представників держав, зазначивши, що Росія від початку ділала згідно з Францією, Англією і Італією.

Туреччина буде мала важну роль сповнити і може числити на симпатію Росії що до своїх оправданих домагань. Міністер переконаний, що також Австро-Угорщина, що йно доказавши своєго мирного настрою і солідарна з нею Німеччина заявлять ся за полагодою справи користно для загального мира. Росія приступає до переговорів без самолюбних замірів, буде дбати о береженє мира і виступить з підмогою всіх дипломат. способів в обороні всіх балканьских держав. З почину Росії прийнято до програми конференції точку певну винагороду Сербії і Чорногорі.

Прихильно відносить ся Росія і до Болгарії, котрій она не затаїла, що проголошенє незалежності викликало велике вражінє. Болгарія пішла проти

ради Росії, але Росія не може позбутися симпатій для створеної нею Болгарії і тому дбає о порозумінє між Болгарією і Туреччиною.

Дальше становище Росії буде зависиме від поступованя Болгарії, наколи она остане в солідарности з иншими балканьскими державами. Болгарія, Сербія і Чорногора повинні переняти ся почуванями моральної і політ. єдности.

Цілею Росії є зєдиненє тих держав з Туреччиною для оборони своєї самостійности народної і економічної. До тої ціли треба довести Туреччину, що маємо прихильність для єї відродин внутр. устрою державного і не загрожуємо єї безлєчности.

Росія сподіває ся, що в Сербії і Чорногорі зрозуміють, що повинні задержати зимну кров і розвагу. Російське правительство заповіло рішучо, що піддержка єго зависима від способу поступованя Сербів і Чорногорців.

В тій мисли однодушна згода між рос. правительством а суспільністю а доказом телеграма президента думи до президента скупштини, в котрій зазначено, що лише мирна дорога може забезпечити усуненє критичного положеня для Славянщини. Міністер закінчив, що ті виводи дадуть ясний доказ, що Росія змагає до мирної полагоди згаданих справ.

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— Календар. Ві второк: руско-кат.: Аггея; римо-кат.: Томи. — В середу: руско кат.: Даниїла прор.; римо-кат.: Давида кор.

— Святічні ферії шкільні у Львові. На внесенє міської комісії санітарної кравва Рада шкільна зарядила, що всі школи середні, учительські семінарії і народні школи у Львові будуть замкнені через кілька днів науки між латиньскими а рускими Різдяними святями, так що наука розпічне ся аж в поведілок дня 11. січня. Се зарядженє відносить ся до всіх наукових заведень мужеских і жіночих як публичних так приватних лише в місті Львові.

— Памяти І. Котляревського. Манулої середі, 23. грудня, в Катеринаославі уладжено укра-

народних устє друкує ся. Пише и Кулішъ, щобъ не ограничуватися на одні обрядові пісні.

Більше за другимъ разомъ.
Чи листи попередні отрималисте?
Вамъ щирій прихильникъ

О. Партицький

2/6 1868.

Ч. 25.

Шановний Добродію!

Зглядомъ биографій я вже писавъ до Варшави. Нині заславъ списъ тихъ писателівъ, що мають вийти въ читанку.

Посилаю Вамъ одну розправу дальше. Лучаковського пізніше надошлю.

Пашете про Ильницького. Туди не удавайтесь, бо дізнасте заводу. Одиць Черкавський має впливъ і може що зробити.

Досить, що Вамъ скажу, що ідучи до Львова, взявъ просьбу п. Згарського зъ собою, а просьбу ту відослала тими днями Рада назадь, зъ додаткомъ, що не може бути увагляденою. Я, навіть за себе ніколи не згадую.

Будьте ласкаві вислати до брата Пярвду на адресу: Тухля, почта Сколье. Вінъ туди перенісся и пише, що висилані числа до Ту-

хольки, почта Koziowa, єго відъ 10 Мая не доходять.

Вашъ щирій другъ

О. Партицький.

14. 6. 1868.

Ч. 26.

Шановний Добродію!

Відсилаю Вамъ о празникахъ до 23 числа. За другимъ разомъ відошлю и ті книжки, що забравъ зъ Вашої бібліотеки. А теперъ постарайте ся, що бъ два томи Основи вислані мною, прислано передъ 15 Липцємъ; на часъ вакацій мені не вільно визичати зъ нашої бібліотеки.

Дуже гарно написана критика на читанку. Напишіть при спосібности, хто ту критику написавъ. — Не забудьте такожъ написати до Танячкєвича, щобъ звернувъ разъ Олену Млаки. Вже півъ року держить у себе, а не зробивъ нічого. Уваги можна було зробити за одну-дві години; а впрочімъ и уваги не много придадуть ся, бо писаннє повістий після чужихъ увагъ удати ся не може. Те тільки удасть ся, що авторъ повісти сам у собі чує.

(Дальше буде).

Матеріали до Історії зносни Галичан з Україною.

Листи Омеляна Партицького до Олександра Барвіньского.

Ч. 24.

Шановний Добродію!

Засилаю Вамъ рецензію Браникової брошури. Ю би добре помістити якъ найскорше, бо Бранікъ у Черновецкихъ Русивівъ уходить яко повага, чимъ много шкідить розвоєви тамтешньої народної партії. Я дуже радий, що натрафивъ ся случай, проти него публично виступити.

Кулішъ приславъ гроші (100 рублівъ) и и вишлю заразъ завтра до п. Сущкевича 150 рн.

Философію Ганкевича можете зъ послідною пересилкою на довший часъ перервати. Те що теперъ надходить, сухо написане и менше займає.

Повість Лучаковського и мою розправу (дальше) пришло підъ конецъ тижня.

Завідоміть про біографію Куліша. Треба буде зъ другимъ піврокомъ дальше друкувати.

Закінчуйте гатілки, нехай що ліпшого зъ

